

عنوان مقاله:

اثر بخشی بهسازی روابط به شیوه گاتمن بر تعهد زناشویی زنان شهراصفهان

محل انتشار:

اولین همایش بین المللی و دومین همایش ملی زیستن با کیفیت از منظر روانشناسی، مشاوره و مددکاری اجتماعی (سال: 1403)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

نسرین ترکان - گروه مشاوره، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، خمینی شهر، اصفهان، ایران

کاظم قجاوند - گروه مددکاری اجتماعی، واحد خمینی شهر، دانشگاه آزاد اسلامی، خمینی شهر، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف از پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی بهسازی روابط به شیوه گاتمن بر تعهد زناشویی زنان شهراصفهان بود. روش پژوهش نیمه آزمایشی از نوع پیش آزمون - پس آزمون با گروه گواه و آزمایش بود. جامعه آماری پژوهش را کلیه زنان شهراصفهان تشکیل داد. از بین ۳۰ نفر آنها افرادی که تمایل به شرکت در پژوهش را داشته و ملاک های ورود به پژوهش را دارا بودند، به صورت نمونه گیری هدفمند انتخاب شدند. مرحله اول پژوهش، پرسشنامه تعهد زناشویی آدامز و جونز (۲۰۰۷) بین ۳۰ نمونه مورد نظر توزیع شد. ۱۵ نفر از زنانی که در پرسشنامه نمره کمتری کسب کردند به عنوان گروه آزمایش، و ۱۵ نفر دیگر به عنوان گروه گواه در نظر گرفته شدند. سپس نمونه مورد مطالعه در گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه (هر هفته دو جلسه ۶۰ دقیقه ای) تحت آموزش قرار گرفتند. پس از اتمام جلسات آموزشی، هر دو گروه مجدداً به وسیله همان آزمون ها مورد پس آزمون قرار گرفتند؛ داده ها با استفاده از روش های آماری توصیفی یعنی میانگین و انحراف معیار و روش استنباطی تحلیل کوواریانس چند متغیروکواریانس تک متغیره و با استفاده از نرم افزار SPSS ۲۲ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. نتایج بیانگر این است که آموزش بهسازی روابط به شیوه گاتمن سبب افزایش تعهد زناشویی زنان شد. ($P < 0/05$). همچنین آموزش بهسازی روابط به شیوه گاتمن بر بهبود مولفه های تعهد زناشویی زنان شهر اصفهان شد ($P < 0/05$).

کلمات کلیدی:

بهسازی روابط به شیوه گاتمن، تعهد زناشویی، تعهد به همسر، تعهد به ازدواج، تعهد اجباری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2010078>

